

تیتراژهای امروز

خلاهای قانونی تحقیق و تفحص از مدیران دارای تابعیت مضاعف، در مجلس بر طرف می‌شود؟

طرح دو تابعیتی‌ها در کمیسیون قضایی

بزرگ‌ترین سانحه هوایی کوبا طی ۳ دهه اخیر

۱۰۷ کشته در سقوط مرگبار بوئینگ در هاوانا

مترو سواران «قربانی» بی پولی و پرداخت نشدن سهم دولتی

بودجه «دولت» ایستگاه مترو ندارد!

نتایج انتخابات پارلمانی عراق رسماً اعلام شد

احتمال ائتلاف عامری عبادی و مالکی

گزارش «وطن امروز» درباره اعلام پایان همکاری ۱۴ شرکت بزرگ و مؤسسه مالی اروپایی با ایران پیش از بازگشت تحریم‌های آمریکا

خروج تضمینی!

راهکاری برای حل بحران‌های ارزی

■ میثم مهرپور*

ایرانیان است. وجود این حجم از پول خارجی در خانه‌های مردمی که واحد رسمی پول کشورشان ریال است و نه به دلار می‌خرند و نه به دلار می‌فروشند، بسیار عجیب است و عجیب‌تر اینکه این دلارها در گوشه‌های خاک می‌خورد. منابعی که اگر وارد بازار تولید شود شاید بسیاری از مشکلات کشور از جمله نیاز به فاینانس‌ها یا منابع ارزی خارجی برای سرمایه‌گذاری مرتفع شود؛ موضوعی که در دولت دهم با مصوبه سپرده‌گذاری ارزی آغاز و مردم برای سپرده‌گذاری‌های ارزی خود در بانک‌ها تشویق شدند اما با تشدید تنهات‌های ارزی در دهه ۹۰، دولت با بدقولی از بازپرداخت ارزی سود به سپرده‌گذاران سر باز زد و همین اقدام اشتباه دولت به واسطه منافع کوتاهمدت اعتماد کمرنگ مردم به دولت را بی‌رنگ کرد. با توجه به شکست طرح سپرده‌گذاری ارزی، در این یادداشت به اجمال به ارائه پیشنهادی پرداخته‌ام که آن را یگانه راه‌حل بحران و تنهات‌های ارزی در کشور می‌دانم.

ارز ۴۲۰۰ تومانی به گروه‌های تعیین شده از سوی دولت طبیعتاً بسیاری از متقاضیان ارز- فارغ از متقاضیان واقعی یا غیرواقعی- دارندگان ارز خانگی فارغ از چرخه تعیین شده و به صورت قانونی، نه می‌توانند ارزی بخرند و نه می‌توانند ارزی بفروشند؛ تداوم این روند در میان مدت قطعاً به تشدید بازار سیاه ارز دامن زده و نظارت حداقلی دولت بر بازار را به صفر می‌رساند. از این رو پیشنهاد می‌شود دولت با تهیه حواله‌های ارزی مانند اوراق که بی‌نام و قابل انتقال به غیر بوده و کاملاً قابلیت خرید و فروش دارد، به نوعی هم با خرید و فروش ارز به صورت اسکناس مقابله کند و هم میزان داد و ستد ارزی در بازار را کنترل کند. در اقدامی دیگر می‌توان ارزهای موجود در جامعه- به استثنای ارز دولتی حاصل از فروش نفت- را وارد مکانی مانند بورس ارز کرد تا با کنترل و نظارت دولت (نه مداخله)، متقاضیان ارز مورد نیاز خودشان را بر اساس عرضه و تقاضا از دارندگان ارز مازاد خریداری کنند. با این کار علاوه بر اینکه تمام مبادلات ارزی کشور در فضای شفاف و روشن رخ خواهد داد، دولت نیز می‌تواند میزان این مبادلات را رصد و بر این اساس برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام دهد. در این صورت دولت نیز با ارزهای حاصل از فروش نفت یا سایر درآمدهای ارزی می‌تواند به اقداماتی از قبیل گشایش اعتبار، واردات ماشین‌آلات و تکنولوژی، دارو و کالاهای اساسی و... پرداخته و سایر نیازهای مردم بر اساس عرضه و تقاضا در بورس ارز تامین شود.

دیدگاه

مصابب ارز و تنهات‌های قیمتی در این بازار تمامی ندارد، اگرچه دولتی‌ها و در رأس آنها، اسحاق جهانگیری در هفته‌های گذشته تلاش داشتند و نمود کنند با مصوبه جنجالی دولت مبنی بر تک نرخی شدن ارز روی قیمت ۴۲۰۰ تومان مشکلات این بازار حل و پرونده این ماجرا بسته شده است؛ ادعایی که خیلی زود پوچ بودن آن مشخص و ایرادات این طرح یکی پس از دیگری نمایان شد. از شکل‌گیری بازار سیاه دلار بین نرخ‌های ۵ تا ۷ هزار تومان در بازار تا عدم رضایت تجار از دریافت ارز ۴۲۰۰ تومانی تا گنجاندن تلوچی موضوع پیمان‌سپاری ارزی به نام مقابله با فرار سرمایه از کشور و... از جمله مواردی است که ضعف اصلی این مصوبه را برای مردم و فعالان اقتصادی مشخص کرده و دولتی‌ها را وادار به انحن به این مسأله کرده است.

شکی نیست که بخش قابل توجهی از تنهات‌های ارزی در اقتصاد ایران چه در سال‌های ۹۱-۹۰ و چه در ماه‌های اخیر به واسطه هجوم منابع ریالی مردم به بازار ارز و تشدید تقاضای ارز است. در سال‌های اخیر، رکود در بازار مسکن به نوعی این بازار را از رده فعالیت‌های سودده و دارای حاشیه سود بالا خارج کرده است. وضعیت بازار بورس نیز با روی کار آمدن دولت حسن روحانی بسیار آشفته و بی‌سلمان شده، چنانکه ارزش تقریبی بازار بورس در سال آخر دولت دهم رقمی حدود ۱۵۰ میلیارد دلار برآورد می‌شد که پس از حضور دولت یازدهم این رقم به کمتر از ۱۰۰ میلیارد دلار رسید. ماجرای نرخ سود بانکی و تصمیم عجولانه دولت در اواسط سال ۹۶ و کاهش نرخ سود بانکی به ۱۵ درصد در کنار ماجرای موسسات مالی و اعتباری نیز اعتماد مردم برای سپرده‌گذاری در بانک‌ها را کاهش داده است. از سوی دیگر سرمایه‌گذاری در بازار طلا اگر چه همچنان مطرح و یکی از گزینه‌های افراد دارای منابع ریالی مازاد است اما بنا به شرایط خاص از جمله نقش قیمت‌های جهانی بر قیمت ايسن کالا و هزینه‌های بالا در ساخت مصنوعات طلا هرگز ضربه اطمینان ارز را نداشته و ندارد. این موارد - یعنی نبود بازارهای مناسب برای سرمایه‌گذاری- در کنار وجود تورم ساختاری در اقتصاد ایران باعث شده از طی سال‌های اخیر بکته‌تاز میدان در جذب سرمایه‌های مازاد باشد و بخش قابل توجهی از منابع ریالی یا همان سرمایه‌های سرگردان مردم بناچار به سمت بازار ارز سوق یابد.

شنیده‌ها و شواهد بی‌شمار وجود میلیاردها دلار ارز خانگی در گاوصندوق‌ها و پستوی خانه‌های ما

سحریهای ماه رمضان از ساعت ۱ پامداد
مسجد دانشگاه شریف
azzahraa.sharif.ir
AzzahraaSharif

هفتاد و هشتاد و یک
هفتاد و هشتاد و یک
هفتاد و هشتاد و یک

مناجات سحر بانوای
حجت الاسلام قاسمیان
همراه با تلاوت یک جزء قرآن کریم

هفتاد و هشتاد و یک
هفتاد و هشتاد و یک
هفتاد و هشتاد و یک

یادداشت امروز

دولتی‌های کار نابلد و فرودگاه کازرون!

■ حسن رحیمی

تا بوده، رسم بر این بوده که شغالان کمین کرده برای امنیت جمهوری اسلامی، کار خود را با دروغ، فضا سازی رسانه‌ای و عوض کردن جای شهید و جلا، پیش ببرند. از سویی، هر کسی طی ۲ سال گذشته در ایران زندگی کرده باشد، بخوبی می‌داند کارویژه دشمن در این مقطع، بیش از هر زمان دیگری، همین موضوع است! از آن سو، صورت ماجرا در متن دولت این است که تشکیل حداکثری کابینه با عناصر امنیتی، باید کشور را در بهترین شرایط مقابله با این ترغند دشمنان قرار داده باشد. باطن ماجرا اما اینگونه نیست و علاوه بر پیدا شدن جاسوس‌های متعدد بیخ گوش مقامات ارشد کشور طی چند سال اخیر، تفاوت روایت وزارت اطلاعات با تمام نهاد‌های مسؤول در مسأله‌ای چون مسؤولان دو تابعیتی (!) نشان می‌دهد عزم منسجمی برای حراست از امنیت ملی کشور در مسؤولان ارشد این نهاد وجود ندارد. چنین ادعایی وقتی صورت واقعیت می‌گیرد که به رغم اصرارهای مکرر وزارت مذکور مبنی بر عدم وجود دو تابعیتی، هر چند وقت، یکی از مدیران دو تابعیتی (!) به خارج از کشور فرار می‌کند مسأله آشکار بودن فعالیت جاسوسی سرکرده‌های پروژه حفاظت از یوز ایرانی هم ظاهراً چنان روشن بوده که اخیراً یکی از کارشناسان شناخته شده مسائل اطلاعاتی در همین زمینه گفته است: «کارشناسان ضد جاسوسی باید از فرط شرمساری بمیرند!» موضوع این نوشته اما هیچکدام از اینها نیست، بلکه مسأله‌ای است که این روزها در شهرستان کازرون استان فارس در جریان بوده است. مسأله از این قرار است که در زمان استانداری محمدعلی افشانی- شهردار فعلی تهران و استاندار وقت فارس- حسین رضازاده، نماینده مردم این شهرستان در مجلس دهم که خود از اهالی بخش کوهمره کازرون است، در جریان تبلیغات انتخاباتی، با وعده انتزاع این بخش و تبدیل آن به شهرستانی جدید، رای مردم را به دست آورده، به مجلس راه یافته است.

رضازاده طی ۲ سال گذشته، جدایی قائمیه- نودان از کازرون و تشکیل شهرستان جدید «کوهچنار» را پیگیری کرده، مصوبه آن را هم از شورای تصمیمات کشوری گرفته و نهایی شدن این جدایی، تنها در انتظار تایید هیات وزیران است. مرداد ماه ۹۶ و پس از جدی شدن خبر تشکیل این شهرستان جدید اما مردم کازرون به این طرح وزارت کشور معترض شدند. آنها معتقد بودند با اجرایی شدن این مصوبه و جدا شدن بافت‌های تاریخی- گردشگری از کازرون، بخش مهمی از هویت تاریخی کازرون از دست می‌رود. مخالفان طرح مذکور معتقد بودند بخشی که حالا حرف شهرستان شدن آن در میان است، بخش شدن آن در همین چند سال اخیر هم، وابسته به برداشتن دهستانی از بخش مرکزی و الحاق به آن بوده است.

مسؤولان وزارت کشور برای عملیاتی کردن خواست مردم، قبول دادند مناطق تاریخی و گردشگری مدنظر آنها همچنان جزو کازرون باقی بماند. اردیبهشت ماه سال جاری و با بالا گرفتن اعتراضات مردمی، «اسماعیل تبار» استاندار فارس نیز در جمع مردم کازرون حضور یافته، اظهار داشت: «خواست مردم کازرون در زمینه جدانشدن دشت برم و نارستان از این شهرستان مورد توجه خواهد بود». پس از آن، حجت‌الاسلام محمد خرسند، امام جمعه کازرون که پیش از این در جریان اعتراضات مردمی و تعطیلی بازار به جمع تجمع کنندگان پیوسته بود، اظهار داشت دیگر برگزاری تجمع در سطح شهر معنایی ندارد و از مردم خواست آرامش شهر را حفظ کنند. وی البته ظاهراً باز هم معتقد به پایان یافتن ماجرا نبود و بهترین راه‌حل را لغو طرح انتزاع «کوهچنار» از کازرون می‌دانست.

مسأله اما پایان نیافت و ۲۶ و ۲۷ اردیبهشت ماه جاری، گروهی با انجام فراخوانی در شبکه‌های اجتماعی، جمعی را در میدان شهدای کازرون ترتیب دادند. جمعی که در آن شعارهای انحرافی سر داده شد و نیروی انتظامی مجبور به دستگیری برخی عوامل اصلی تحریک‌کننده جمعیت شد. غروب همان روز، بخشی از جمعیت مقابل مقر پلیس تجمع کرده، خواهان آزادی دستگیرشدگان می‌شود. جمعی که در نهایت به مقابله پلیس و معترضان برای جلوگیری از مسلح شدن آنان انجامیده، باعث شدن چند نیروی پلیس و جمعی از معترضان می‌شود.